



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 17-06-24341 וייסנשטרן נ' מדינת ישראל - משרד האוצר - רשות המיסים

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט שמואל בורנשטיין

מבקש יוסף אביגדור וייסנשטרן
ע"י עו"ד סביר רבין

נגד

משיבה מדינת ישראל - משרד האוצר - רשות המיסים
ע"י עו"ד אדם טהרני

החלטה

1

2 1. לפניי בקשה לאישור תובענה כייצוגית בהתאם להוראות חוק תובענות ייצוגיות,
3 התשס"ו – 2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות").

4 2. עניינה של הבקשה לאישור ושל התביעה דנן הוא בטענה להתנהלות פסולה מצד
5 המשיבה – רשות המיסים, עת חייבה את חברי הקבוצה בתשלום מס הכנסה, בעבור
6 החזרי דמי הביטוח אותם הם קיבלו מהמוסד לביטוח לאומי בגין סכומים ששולמו
7 על ידם ביתר.

8 3. ביום 1.5.2022 ניתן פסק הדין בבית המשפט העליון בערעור וערעור שכנגד במסגרת
9 ע"מ 624/20 + 637/20 קירשבלום נ' מדינת ישראל – רשות המיסים (להלן: "עניין
10 קירשבלום"), אשר אישר את פסק הדין שניתן על ידי ביום 9.12.2019 וזאת בעקבות
11 החלטה בבקשת האישור מיום 14.2.2017 בת"צ 57986-11-14 + 58029-11-14
12 קירשבלום נ' מדינת ישראל (להלן: "עניין קירשבלום במחוזי").

13 4. בקיצור ייאמר כי התובע המייצג בעניין קירשבלום הגיש שתי בקשות לאישור
14 תובענה כייצוגית בעילה זהה לעילה הנדונה דכאן, דהיינו חיוב המס בגין החזר דמי
15 הביטוח (קרן ותוספת) ששולמו ביתר והתקבלו מהמוסד לביטוח לאומי בשנת המס,
16 וזאת בהתאם להוראות סעיף 47א לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961
17 (להלן: "פקודת מס הכנסה").



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 17-06-24341 וייסנטרון נ' מדינת ישראל - משרד האוצר - רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1 5. בעניין קירשבלום נקבע כדלקמן:
- 2 "בית המשפט סבר שפרשנותה של רשות המיסים אינה מתיישבת עם
3 לשון הפקודה, ואנו שותפות לעמדתו. סעיף 47א קובע כי "יחיד שבשנת
4 מס שילם דמי ביטוח ... יותר לו ניכוי של 52% מהסכום ששילם"; מכאן
5 שהסכום המותר בניכוי לפי לשונו הברורה של הסעיף הוא הסכום
6 ששולם באותה שנת מס ולא הסכום הסופי שחישבו נערך לאחר עריכת
7 השומה לשנה זו. סעיף 47א אינו מתייחס למצב שבו הסכום ששולם אינו
8 סכום החיוב הסופי, ואין בנמצא כל הוראת חוק הקובעת מה דינו של
9 ההחזר שמתקבל מהמוסד לביטוח לאומי; ומכאן שאין כל עיגון לשוני
10 לפרשנות שרשות המיסים טוענת לה. (פסקה 14 לפסק דינה של כב'
11 השופטת ע' ברוך).
- 12 6. לאור התוצאה אליה הגיע בית המשפט העליון בעניין קירשבלום, מוסכם על
13 המשיבה כי יש לקבל את בקשת האישור, המתייחסת לתקופת השבה מאוחרת יותר
14 מזו עליה חל עניין קירשבלום.
- 15 עם זאת, נותרו שתי שאלות במחלוקת שעדיין טעונות הכרעה – האחת, הגדרת
16 הקבוצה, והשנייה, קביעת תקופת ההשבה.
- 17 7. בעניין קירשבלום במחוזי, נידונה בין היתר שאלת גודל הקבוצה בשמה מוגשת
18 התביעה הייצוגית. לצורך כך הוגדרו שתי קבוצות, האחת, הקבוצה הרחבה, קרי
19 "כל הנישומים אשר קיבלו החזר מהמוסד לביטוח לאומי של דמי ביטוח ואשר
20 חויבו בגינו במס בשנה השוטפת" (להלן: "הקבוצה הכוללת"), והשנייה, קבוצה
21 מצומצמת יותר, קרי מי "שחויבו במס בשנה השוטפת, ושעקב השינוי שחל
22 בהכנסתם או בשיעור המס בין השנה ההיסטורית ובין השנה השוטפת, נגרם להם
23 חסרון כיס" (להלן: "הקבוצה המצומצמת"). הגדרות אלו ישמשו גם לצורך ההליך
24 דנן.
- 25 8. ביחס לשאלת גודל הקבוצה העלה המבקש מספר טענות: ראשית, המשיבה
26 בהתנהגותה חסמה את האפשרות כי תוענק לה ההגנה מכוח סעיף 2 לחוק עשיית
27 עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979 (להלן: "חוק עשיית עושר") עת פעלה בחוסר
28 תום לב החל ממועד פסק הדין בעניין קירשבלום במחוזי, שכן היא המשיכה בגביית



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 17-06-24341 וייסנטורן נ' מדינת ישראל - משרד האוצר - רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1 המס, כמו גם שלא ניתן לומר על מי שנגבו ממנו כספים שלא כדין, שלא נגרם לו
2 חסרון כיס כאמור בסעיף 2 לחוק עשיית עושר. **שנית**, המשיבה בתגובתה לבקשת
3 האישור לא טענתה לתחולתו של סעיף 2 לחוק עשיית עושר במקרה דנן ואף לא
4 הוכיחה כי מדובר במקרה המצדיק יישומו של חריג זה. **שלישית**, בהתאם לפסיקה
5 יש לפרש את ההגנות הניתנות לרשות בצמצום, כאשר חובת ההשבה היא הכלל,
6 והפטור ממנה הוא החריג. בשל כל אלו, כך נטען, ראוי במקרה הנדון להחיל את
7 בקשת האישור על הקבוצה הכוללת כהגדרתה בעניין **קירשבולם במחוזי**.
- 8 9. ביחס לשאלת תקופת ההשבה טען המבקש, כי יש להאריכה עד למועד ההחלטה
9 בבקשת האישור, כלומר כולל בשנת המס 2022 – 2023. לשיטתו, על פי ההלכה
10 שנקבעה בדנ"מ 8626/17 **מנירב נ' מדינת ישראל - משרד האוצר רשות המיסים**
11 (נבו 11.11.2020) (להלן: "**עניין מנירב**"), ככל שהרשות לא חדלה מביצוע התנהגותה
12 המפרה, ניתן לקבוע את תקופת ההשבה עד למועד בו חדלה מהגבייה הבלתי חוקית.
13 מועד זה יכול להתפרש אף עד למועד פסק הדין. לדידו, במקרה זה הוכח כי המשיבה
14 לא חדלה מביצוע התנהגותה המפרה, שכן ההפרה נמשכה גם לאורך שנות המס
15 2022 ו-2023. לפיכך ראוי לקבוע את תקופת ההשבה כחלה גם על שנים אלו.
- 16 10. מנגד, המשיבה טענה ביחס לשאלת גודל הקבוצה כי בעניין **קירשבולם** נקבע שיש
17 להגדיר את הקבוצה הרלוונטית כ"קבוצה המצומצמת", ולא נמצא כל טעם לסטות
18 מקביעה מפורשת זו. עוד נטען, כי הגדרת הקבוצה כ"קבוצה הכוללת" תוביל
19 למעשה למצב בו הקופה הציבורית תישא בתשלום כספים למי שכלל לא נגרם להם
20 חסרון כיס. ועוד נטען כי גודלה של "הקבוצה הכוללת", הנאמד ביותר מ-250,000
21 מקרים, ממילא אינו מאפשר בפועל את השבת המצב לקדמותו.
- 22 11. אשר לטענה ביחס לתקופת ההשבה טענה המשיבה כי לאחר שניתן פסק הדין בעניין
23 **קירשבולם** היא שינתה את מדיניותה באופן התואם את ההלכה החדשה. משכך,
24 אין להחיל את תקופת ההשבה גם על השנים 2022 ו-2023. עוד נטען כי לא הוכחה
25 גבייה בלתי חוקית של מס בשנת 2022, וגם אם מי מפקידי רשות המיסים פעל בניגוד
26 להנחיות, הרי שמדובר במקרים בודדים אשר לא מקימים עילה לתביעה ייצוגית
27 ואף לא להארכת תקופת ההשבה כפי שטוען המבקש.



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 17-06-24341 וייסנשטרן נ' מדינת ישראל - משרד האוצר - רשות המיסים

תיק חיצוני:

12. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים באתי לכלל מסקנה כי במקרה הנדון יש לקבל את עמדת המשיבה ולקבוע כי הקבוצה בשמה תנוהל התביעה היא "הקבוצה המצומצמת" וכי אין להחיל את תקופת ההשבה גם על השנים 2022 ו-2023, אלא רק עד לשנת 2021 (כולל).

13. תחילה לעניין גודל הקבוצה. בעניין קירשבולום נקבע באופן מפורש וחד משמעי כי לצורך ההשבה יש להגדיר את הקבוצה הרלוונטית בהתאם להגדרתה של "הקבוצה המצומצמת". וכך נקבע (פסקאות 15 ו-16 לפסק דינה של כב' השוטפת ע' ברון):

"מקום שבו תובענה ייצוגית מופנית כלפי רשות ציבורית, על בית המשפט לשקול את השלכותיה של התובענה הייצוגית על הרשות, ובתוך כך האפשרות כי פסיקת פיצויים או השבה בשיעור גבוה עלולים להוביל לפגיעה משמעותית בקופה הציבורית, וביכולתה של הרשות למלא אחר תפקידיה הציבוריים ולתת שירות לציבור בתחומים שעליהם היא אמונה... מנגד, על בית המשפט לקחת בחשבון שיקולים נוספים כגון עוצמת הפגיעה בשלטון החוק, התנהגות הצדדים, פערי הכוחות ביניהם, ועוד (דנ"א 7398/09 עיריית ירושלים נ' שירותי בריאות כללית, פסקה 50 (14.4.2015); ע"א 1761/02 רשות העתיקות נ' מפעלי תחנות בע"מ, פ"ד ס(4) 545, 588 (2006)). בית המשפט יכול להידרש לשיקולים אלה הן במסגרת סעיף 20(ד)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, הן במסגרת סעיף 2 לחוק עשיית עושר (דנ"מ מנירב, פסקאות 30-31 לחוות דעתו של השופט הנדל). בית המשפט המחוזי נתן דעתו מחד גיסא לכך שרשות המיסים פעלה בחוסר סמכות ויישמה מנגנון מיסוי שאינו מעוגן בלשון החוק, ומאידך גיסא לכך שמדובר בתביעת השבה כנגד רשות ציבורית ולפגיעה מסתברת בקופה הציבורית כתולדה מפסק דין שיורה על השבה מלאה. במכלול הדברים, בית המשפט מצא לנכון להורות על השבה חלקית, על דרך של צמצום הקבוצה המיוצגת, תוך שנתן דעתו לכך שלא כל חברי הקבוצה המקורית ניזוקו ממעשי הרשות ולא נגרם להם חסרון כיס. תוצאה זו היא מאוזנת ונכונה, ולא מצאנו מקום להתערב בה".





בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 17-06-24341 וייסנטורן נ' מדינת ישראל - משרד האוצר - רשות המיסים

תיק חיצוני:

14. טיעונו העיקרי של המבקש הוא כי המשיבה נהגה באופן פסול, תוך "התנהלות יהירה" מצידה, והתעלמות מהמלצות ואזהרות שניתנו לה, עת לא שינתה את התנהגותה והמשיכה לגבות את המס בניגוד לקביעה בעניין **קירשבלום במחוזי**.
- איני מתעלם מהאמור לעיל, ואולם על אף שנקבע כי התנהגות הצדדים עשויה להוות שיקול להגדלת הקבוצה, ברור שאין מדובר בשיקול יחיד אותו יש להביא בחשבון. דומני כי דווקא השיקול הנוגע להשבת כספים מן הקופה הציבורית הוא השיקול המרכזי אותו יש לשקול בעניין זה. כפי שנקבע בעניין **קירשבלום במחוזי**, אין להתעלם מכך שהקבוצה הכוללת והמורחבת מונה מאות אלפי נישומים שעבור כל אחד מהם יש לחשב את סכום ההחזר באופן פרטני. פעולה זו דורשת משאבים רבים מצד המשיבה, משאבים אשר כולם יוצאו מן הקופה ציבורית. לא זו בלבד, מדובר בסכום החזר אשר יועבר מן הקופה הציבורית לכיסם של גורמים פרטיים, שלא בהכרח נגרם להם חיסרון כיס, וזאת על חשבון הציבור הכללי.
15. סבורני כי כאשר מדובר במשאבים ציבוריים, וכפי שעולה גם מהדברים שצוטטו לעיל מפסק דינו של בית המשפט העליון בעניין **קירשבלום**, על בית המשפט לנקוט משנה זהירות, ולהימנע מהשבת כספים לידי מי שלא נגרם לו חסרון כיס.
- בסופו של יום, גם אם המשיבה "התנהלה ביהירות", כטענתו וכלשונו של המבקש, עת נמנעה מליישם את ההחלטה ואת פסק הדין בעניין **קירשבלום במחוזי**, ותלתה יתרה בערעור שהגישה לבית המשפט העליון, איני סבור כי יש להעניש את הציבור בשל כך. יתר על כן, העובדה שהמשיבה לא השלימה עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי והגישה ערעור לבית המשפט העליון, אינה, על פניה, בבחינת התנהגות לא נאותה או "יהירה". אזכיר, כי גם המבקש בעניין **קירשבלום** (המשמש כיועץ המס של המבקש בהליך דן ואשר הגיש את התצהיר מטעמו), לא השלים עם פסק הדין בבית המשפט המחוזי, והגיש ערעור לבית המשפט העליון בו טען, בין היתר, כי יש להגדיר את הקבוצה בהתאם להגדרת "הקבוצה הכוללת".
16. יתרה מכך, בסופו של יום, ולאחר שניתן פסק הדין בבית המשפט העליון בעניין **קירשבלום**, ניכר כי המשיבה נקטה במכלול הפעולות הדרושות על מנת להתאים את אופן הגביה כך שיעלה בקנה אחד עם מה שנקבע בפסק הדין, תוך מתן הנחיות מתאימות, לרבות במסגרת חוברת "דע את זכויותיך" המפורסמת לציבור הרחב. הליך העדכון נמשך כשנה עד שהוטמע לחלוטין בפעילות המשיבה. גם אם הובאו



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 17-06-24341 וייסנטורן נ' מדינת ישראל - משרד האוצר - רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1 דוגמאות כאלה או אחרות לחריגה מן ההתנהלות הנדרשת, הן אינן מעידות על
2 התעלמות, ובוודאי לא על התעלמות גורפת, של המשיבה מההלכה שנקבעה בבית
3 המשפט העליון. הן אף אינן מעידות על חוסר תום ליבה של המשיבה ולפיכך,
4 וכשלעצמן, אינן מצדיקות את הרחבת הקבוצה. אומר כבר כעת, כי מאותו טעם אין
5 אף הצדקה לקבל את עמדת המבקש באשר לתקופת ההשבה.
- 6 17. משלא הוכח כי המשיבה פעלה בחוסר תום לב, הרי שאין לשלול ממנה את הגנת
7 ההשבה הקבועה בסעיף 2 לחוק עשיית עושר. המשיבה הציגה מגוון פעולות בהן
8 נקטה על מנת להתאים את אופן הגבייה להלכה שנקבעה בעניין **קירשבלום**. פעולות
9 אלו מעידות על תום ליבה ונכונותה לשנות את התנהלותה, ולבטח אינן מצדיקות
10 את שלילת ההגנה הקבועה בחוק, זאת גם אם יש לפרש את ההגנות הניתנות לרשות
11 בצמצום, כפי שטען המבקש.
- 12 18. אשר לעניין תקופת ההשבה, לטענת המבקש המשיבה לא שינתה מהתנהגותה
13 והמשיכה לגבות מס שלא כדין. לפיכך, בהתאם להלכה שנקבעה בעניין **מנירב**, יש
14 להאריך את תקופת ההשבה עד למועד ההחלטה בבקשת האישור, ואם לא תחדל
15 מהגבייה לאחר ההחלטה האמורה - או אז יש להאריך את תקופת ההשבה עד למועד
16 בו תיפסק הגבייה הבלתי חוקית.
- 17 19. מנגד טוענת המשיבה, כי מאז מתן פסק הדין בעניין **קירשבלום** היא פעלה לשינוי
18 מדיניותה בהתאם להלכה שנקבעה, באופן שאינו מצדיק את הארכת תקופת
19 ההשבה. בעיקרו של דבר נטען, כי לא הוכחה גבייה בלתי חוקית בשנת המס 2022
20 ואף אם אירעו מספר מקרים בהם בוצעה גבייה בלתי חוקית, הרי שמדובר במקרים
21 בודדים בלבד שאינם מצדיקים את הארכת תקופת ההשבה.
- 22 20. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים לא מצאתי סיבה ממשית המצדיקה את הארכת
23 תקופת ההשבה.
- 24 21. ההלכה בעניין **מנירב** קובעת, כי במקרים בהם הרשות לא חדלה מהגבייה הבלתי
25 חוקית לאחר הגשת בקשת האישור, ניתן, בכפוף ובהתאם לשיקול דעתו של בית
26 המשפט, לכלול בקבוצה המיוצגת גם את מי שעילת תביעתו נולדה לאחר מועד
27 הגשת בקשת האישור התביעה כייצוגית. כך נקבע שם (פסקאות 31 ו-44 לפסק דינו
28 של כב' השופט נ' הנדל):



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 17-06-24341 וייסנטרון נ' מדינת ישראל - משרד האוצר - רשות המיסים

תיק חיצוני:

1 "יש לבכר את הפרשנות המרחיבה, לפיה סעיף 21 לחוק מציב את הגבול
2 התחתון של תקופת ההשבה – אך אינו מתיימר לצמצם את גבולה העליון,
3 הנגזר מן ההוראות הכלליות שבסעיף 10 לחוק תובענות ייצוגיות. פרשנות
4 זו שוללת את תחולת הפטור הגורף מהשבה שמעניק סעיף 21, אך מותירה
5 לרשות הגנה נקודתית במקרי הצורך – אם מכוח סעיף 20(ד)(1) לחוק
6 תובענות ייצוגיות, ואם מכוח הגנת התקציב בדין המהותי, לפי סעיף 2
7 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979 – ומשקפת בצורה ראויה
8 יותר את מכלול תכליות החוק....

9 "סעיף 21 לחוק תובענות ייצוגיות אינו שולל חיוב בהשבה – במסגרת
10 תובענה ייצוגית נגד רשות, בעילה לפי פרט 11 לתוספת השנייה – ביחס
11 לתקופה שלאחר הגשת בקשת האישור. משכך, יחולו לגבי תקופה זו
12 ההוראות הכלליות של חוק תובענות ייצוגיות בנוגע להרחבת הקבוצה, כך
13 שבית המשפט יוכל לכלול בקבוצה, לפי שיקול דעתו, גם בני אדם שעילת
14 התביעה שלהם נולדה לאחר הגשת בקשת האישור – ובנסיבות חריגות,
15 אף לאחר אישור התובענה, בהתאם לסעיף 10 לחוק".

16 22. כפי שפורט לעיל, ניכר כי במקרה הנדון לא הוכח שהמשיבה המשיכה בביצוע הגבייה
17 הבלתי חוקית. נהפוך הוא, המשיבה ביצעה את כל הפעולות הדרושות על מנת
18 להטמיע את הנהלים וההנחיות בהתאם לפסק דינו של בית המשפט העליון בעניין
19 **קירשבלום**. אוסיף כי לא מצאתי יסוד לטענת המבקש כי מדובר, כלשונו, ב"הנחיות
20 מתחכמות". מכל מקום, משלא הוכחה גבייה בלתי חוקית, ממילא לא קיים טעם
21 המצדיק את הארכת תקופת ההשבה.

22 23. לאור כל האמור מצאתי לאשר את בקשה האישור, כפי שהוסכם בין הצדדים,
23 ולקבל את עמדת המשיבה ביחס לגודל הקבוצה ולתקופת ההשבה.

24 24. על פי סעיף 14(א) לחוק תובענות ייצוגיות, אני מורה כדלהלן:

25 א. הקבוצה בשמה תנוהל התובענה הייצוגית היא "הקבוצה המצומצמת", קרי
26 מי שחויבו במס בשנה השוטפת, ושעקב השינוי שחל בהכנסתם או בשיעור
27 המס בין השנה ההיסטורית ובין השנה השוטפת, נגרם להם חסרון כיס.



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 17-06-24341 וייסנטורן נ' מדינת ישראל - משרד האוצר - רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1 ב. התובע המייצג הוא מר וייסנטורן יוסף.
- 2 ג. בא הכוח המייצג הוא עוה"ד סביר רבין.
- 3 ד. עילות התביעה בגינן מאושרת התובענה כייצוגית הינן עשיית עושר ולא
4 במשפט וגבייה שלא כדין ובחוסר סמכות.
- 5 ה. השאלות של עובדה ומשפט המשותפות לחברי הקבוצה הינן: האם מיסוי
6 כספים שהתקבלו מביטוח לאומי כהחזר בגין גביית דמי ביטוח ביתר בשנות
7 מס קודמות, נעשה כדין, בשנת ההחזר או בשנה ההיסטורית, ובמידה שלא -
8 מהי הדרך הנכונה להשבת סכומי המס שנגבו שלא כדין לחברי הקבוצה.
- 9 ו. הסעד הנתבע: השבת הכספים שנגבו שלא כדין ובחוסר סמכות לחברי
10 הקבוצה.
- 11 ז. תקופת ההשבה – עד שנת 2021 (כולל).
- 12 25. בהתאם לסמכותי לפי סעיף 23 לחוק תובענות ייצוגיות הריני לפסוק לבאי הכוח
13 שכר טרחה, בגין טיפולו בבקשה לאישור התובענה כייצוגית, נכון לשלב זה, בסכום
14 של 20,000 ₪. סכום זה מביא בחשבון כי מחד, התקבלה בהסכמה בקשת האישור,
15 ומאידך כי במחלוקת שבין הצדדים בשאלות שנתרו במחלוקת ובגינן נדרשה
16 הכרעה, דחיתי את עמדת המבקש ואימצתי את עמדת המשיבה.
- 17 26. בא כוח המבקש יפעל לפרסום הודעה על אישור התובענה הייצוגית, כאמור בסעיף
18 25 לחוק תובענות ייצוגיות. ההודעה תכלול את הפרטים הנדרשים על פי סעיף 14(א)
19 לחוק בהתאם להחלטה וכן הבהרה בדבר זכותו של כל חבר בקבוצה להודיע לבית
20 המשפט בתוך 45 יום מיום פרסום ההודעה על רצונו לצאת מהקבוצה בהתאם
21 לסעיף 11 לחוק תובענות ייצוגיות.
- 22 גודל ההודעה ונוסחה יתואם בין בא כוח המייצג לבין בא כוח המשיבה. ההודעה
23 תפורסם בשני עיתונים יומיים נפוצים והמשיבים יישאו בחלקים שווים ביניהם
24 בהוצאות הפרסום. נוסח ההודעה, גודלה וכן שמות העיתונים, יוגשו לאישור בית
25 המשפט בתוך 14 יום ממועד מתן החלטה זו. עותק של ההודעה, לאחר פרסומה,
26 יישלח על ידי בא כוח המבקש למנהל בתי המשפט.





בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 17-06-24341 וייסנשטרן נ' מדינת ישראל - משרד האוצר - רשות המיסים

תיק חיצוני:

1 27. המשיבה ביקשה במסגרת סיכומיה כי יתאפשר לה להתחיל להשיב בפועל את
2 הכספים שנגבו לחברי הקבוצה המצומצמת ביחס לתקופת ההשבה שעד סוף שנת
3 2021.

4 נוכח קביעותיי לעיל, סבורני כי אכן יש מקום לעשות כן, לטובת חברי הקבוצה. עם
5 זאת, ככל שהמבקש סבור כי קיימת מניעה כלשהי לכך, יגיש תגובתו לבקשה זו עד
6 ליום 21.8.2024. המשיבה תמנע בשלב זה מביצוע ההשבה בפועל עד קבלת תגובתו
7 של המבקש ומתן החלטה, ובהעדר תגובה, עד לאחר עבור התאריך הנ"ל.

8 28. התובענה נקבעת לדיון קדם משפט ליום **16.9.2004** בשעה 09:00. במועד זה יתווה
9 המשך ניהול התיק. הצדדים ישלימו ההליכים המקדמיים ביניהם עד 15 ימים קודם
10 למועד ישיבת קדם המשפט.

11

12

13

14

15

16

17

18

ניתנה היום, ט' אב תשפ"ד, 13 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.



שמואל בורנשטיין, שופט